

Sygn. akt II K 320/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Rafał Nalepa

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 11 sierpnia 2015 roku

na rozprawie sprawy

T. G.

s. K. i H. zd G.

ur. (...)

w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 maja 2015 roku około godziny 16.35 na ul. (...) w P., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że prowadził po drodze publicznej, pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki P. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia o godz. 16.39 na poziomie 0,93 mg/l, o godz. 17.14 na poziomie 1,03 mg/l i o godz. 17.16 na poziomie 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

orzeka:

1. oskarżonego T. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 maja 2015 r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 80 (osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2015 roku około godziny 16:35 funkcjonariusze K. w P.(...) na ulicy (...) na wysokości posesji nr (...) dokonali zatrzymania samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...). Kierowcą tego pojazdu okazał się T. G., który następnie został poddany badaniom stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Pierwsze badanie, przeprowadzone za pomocą urządzenia typu A. o godz. 16:39 wykazało u oskarżonego 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejna próba wykonana za pomocą urządzenia Alkometr wykonana o godz. 17:14 wykazała stężenie 1,03 mg/ l alkoholu natomiast o godz. 17:16 stężenie na poziomie 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: notatka urzędowa – k. 1; protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2)

T. G. ukończył 40 lat. Ma wykształcenie wyższe. Żonaty. Na utrzymaniu ma małoletnią córkę. Uprzednio zatrudniony jako przedstawiciel handlowy. W chwili obecnej bezrobotny, uzyskujący zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 800 złotych. Współwłaściciel domu jednorodzinnego. Nie był wcześniej karany.

(dowód: informacje podane przez oskarżonego do protokołu -k. 47v, 9-10, karta karna k 6)

T. G. w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze w trybie art. 335 kpk.

W trakcie postępowania sądowego oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził wcześniej złożone wyjaśnienia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 9-10 i 47v)

Sąd pozytywnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Nie budzi on wątpliwości ani co do faktu kierowania przez oskarżonego samochodem na drodze publicznej pod wpływem alkoholu, ani też co do wysokości stężenia alkoholu w jego organizmie. Zasadniczym dowodem sprawstwa oskarżonego jest przede wszystkim niekwestionowany przez strony w toku postępowania protokół użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych, którymi zbadano oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy potwierdzają spożywanie przez niego alkoholu przed zatrzymaniem go, korespondując z wynikami użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie zgłaszał uwag ani zastrzeżeń co do sposobu, ani wyniku badania, nie żądał też ponownych badań ani pobrania krwi. Fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego po drodze publicznej w krytycznym dniu potwierdza również treść notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariuszy Policji, którzy przeprowadzili rutynową kontrolę ruchu drogowego z udziałem oskarżonego. Sąd uznał zatem za nie budzące wątpliwości, iż taki, a nie inny wynik tych badań spowodowany był spożywaniem przez oskarżonego alkoholu zanim został zatrzymany. Zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i pozostały ujawniony materiał dowodowy Sąd uznał więc za wiarygodny.

Art. 178 a § 1 kk przewiduje min., iż podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmujący, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rozmiarze środka karnego Sąd baczyl, by byly one adekwatne do okolicznosci sprawy, zwlaszcza do stopnia naruszenia przez oskarzonego zasady trzeźwosci uczestników ruchu drogowego. Przy wymiarze kary na niekorzysc oskarzonego przyjeta stopien intoksykacji alkoholowej jego organizmu, ktory przekroczyl dwukrotnie ustawowy próg 0,25 mg/l, ktory decyduje o zakwalifikowaniu czynu sprawcy prowadzacego pojazd po spożyciu alkoholu, jako zabronionego przez Kodeks Karny, a nie Kodeks Wykroczeń.

Na korzysc oskarzonego Sąd poczytal fakt, iz przyznal sie do popelnienia zarzucanego mu czynu oraz uprzednia niekaralnosc, ktora po zestawieniu z wiekiem wskazuje, iz przedmiotowy czyn stanowil jedynie epizod w dotychczasowym nienagannym zyciu oskarzonego.

Majac powyzsze okolicznosci na wzgledzie Sąd zdecydowal o wymierzeniu oskarzonemu kary grzywny.

Ustalajac wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd kierowal sie wskazaniem z art. 33 § 3 kk. Oskarzony uzyskuje dochod w kwocie ok. 800 złotych, dlatego tez Sąd zdecydowal o skalkulowaniu jednej stawki dziennej grzywny na poziomie 10 złotych. Powyzsza kara jest zdaniem Sądu wystarczajaca dla umyslowienia sobie przez oskarzonego nagannosci jego postepowania i konsekwencji z tym zwiazanych.

Stężenie alkoholu w organizmie oskarzonego wynoszące podczas badania o godzinie 8:15 0,93 mg/l, które można określić jako znaczne, skoro przekracza ponad 3 krotnie ustawowy próg od którego zaczyna się odpowiedzialność za przestępstwo z art. 178a § 1 kk (próg odpowiedzialności za wykroczenie z art. 87 § 1 kw aż 9-cio krotnie) wyklucza uznanie, iż społeczna szkodliwość zachowania oskarzonego nie jest znaczna. Przy takim stężeniu alkoholu w organizmie następują zaburzenia koordynacji i równowagi, osłabienie sprawności intelektualnej, brawura i opóźnienie reakcji (por Raport: (...) w Tygodniku Motoryzacyjnym MOTOR nr 32 z 6.08.2007 r.). Oskarzony decydując się na kierowanie samochodem po spożyciu takiej ilości alkoholu, jaką przyjął, winien sobie z tego zdawać sprawę, zwłaszcza z racji wykonywanego uprzednio zawodu przedstawiciela handlowego dla którego samochód jest głównym miejscem pracy. Nie istniały też żadne szczególne okoliczności nakazujące oskarzonemu, mimo spożycia alkoholu rozpoczęcie jazdy samochodem (np. nagła choroba osoby najbliższej). Z pewnością nie można do takich zaliczyć usterki ogumienia, która mogła być usunięta przez oskarzonego po wytrzeźwieniu, bez ryzyka zwiększenia rozmiaru uszkodzeń. Pokonany przez oskarzonego odcinek drogi nie był znaczny, ale jak wyjaśnił, przed zatrzymaniem jechał ul. (...) w poszukiwaniu zakładu wulkanizacyjnego, poruszał się więc ulicą położoną w gęsto zaludnionym miejscu z dużym natężeniem ruchu drogowego, co zwiększało prawdopodobieństwo spowodowania zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Dodając do tego umyślny charakter czynu nie zostały spełnione przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego w takim układzie faktów. Instytucję tą, zdaniem sądu, w przypadku czynu z art. 178a § 1 kk można rozważać przy minimalnym przekroczeniu ustawowego progu stężenia alkoholu w organizmie i dodatkowych okolicznościach łagodzących (krótki odcinek drogi pokonany np. na parkingu, polnej drodze itp.), a taka sytuacja w sprawie nie miała miejsca.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a § 1 k sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 kk orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. Rozważając kwestię rozmiaru zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd wziął pod uwagę, że pijani kierowcy są poważnym zagrożeniem na drogach. Postępowanie z tą kategorią nieodpowiedzialnych kierowców winna zatem cechować odpowiednia surowość, a najważniejszym narzędziem w ręku Sądu jest w tej mierze środek karny, o jakim mowa w art. 42 § 2 kk. Przy wymiarze powyższego środka karnego Sąd wziął pod uwagę stopień nietrzeźwości oskarzonego przekraczający aż trzykrotnie ustawowy próg 0,25 mg/l od którego „zaczyna się” odpowiedzialność za czyn z art. 178a § 1 kk. Z drugiej zaś strony nie można było zapomnieć o tym, iż oskarżony po raz pierwszy dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Dlatego też wymierzono oskarzonemu środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Co prawda jest to minimalny wymiar tego środka, jednak w ocenie z uwagi na to, że powoduje on wyeliminowanie oskarzonego z ruchu, zgodnie z wolą ustawodawcy na okres aż 3 lat rodząc dodatkowo konieczność ponownego ubiegania się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami, jest on

wystarczający do wdrożenia sprawy, aby przestrzegał zasady trzeźwości, kształtując jednocześnie potrzeby w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 63 § 4 orzeczono o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenia pieniężne, obowiązkowa w przypadku sprawców czynów z art. 178 a § 1 kk w minimalnej wysokości 5.000 złotych.

Sąd w oparciu o art. 627 obciążył oskarżonego kosztami postępowania w sprawie. Na wydatki w sprawie złożyły się:

- ryczałt za doręczenia w kwocie po 20 złotych za postępowanie przygotowawcze i sądowe ustalony w oparciu o treść § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U.03.108.1026);
- opłata za wydanie z Krajowego Rejestru Karnego danych o karalności w kwocie 30 złotych ustalona na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz.U.03.151.1468),
- opłata w wysokości 100 złotych, którą wymierzono na podstawie art 2 ust. 1 pkt 2 i art.3 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).